

Nr 15.

Ankom till Riksdagens kansli den 27 februari 1911 kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter förre kyrkvaktaren Nils Petter Ahlgren i Linköping.

(3:e Afd.)

I en till Riksdagen aflåten, till statsutskottets förberedande behandling remitterad proposition (nr 29) af den 28 oktober 1910 har Kungl. Maj:t under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att kronans rätt till danaarf efter förre kyrkvaktaren Nils Petter Ahlgren i Linköping måtte efter afdrag af till kammaradvokatfiskalen utgående aktoratsprovision, efterskänkas till förmån för Ahlgrens änka, Maria Elisabeth Ahlgren, född Öhman.

Till berörda statsrådsprotokoll har departementschefen i ärendet anført följande:

Departements-
chefens yt-
rande.

»Förre kyrkvaktaren Nils Petter Ahlgren i Linköping afled den 8 december 1903. Instrumentet öfver den efter honom upprättade boupp-teckning utvisar, att han såsom stärbhusdelägare efterlämnat änkan Maria Elisabeth Ahlgren, att tillgångarne i makarnes bo vid mannen Ahlgrens fränfalle upptagits till 344 kronor 14 öre, samt att behållningen i boet antecknats utgöra 244 kronor 39 öre.

Nu har i en den 26 augusti 1909 till finansdepartementet inkommen skrift änkan Ahlgren i underdånighet anhållit, att den kronan tillkommande rätt till danaarf efter sökandens man måtte efterskänkas till förmån för sökanden.

Vid ansökningen har fogats ett frejdbetyg, utvisande, att sökanden, hvilkens fadersnamn är Öhman, är född den 19 maj 1824, åtnjuter medborgerligt förtroende och är medellös.

Öfver ifrågavarande ansökning har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands län afgifvit infor dradt underdånigt utlåtande,

därvid Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande, efter magistratens i Linköping hörande, förklarar sig icke hafva något att erinra mot bifall till den gjorda framställningen.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som på grund af nådig remiss jämväl yttrat sig i ärendet, har anfört hufvudsakligen följande.

Sedan, på föranledande af ämbetet, Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i nämnda län till ämbetet insändt uppgift därom, att Nils Petter Ahlgren afidit och att handlanden Fredrik Sjöberg förordnats att såsom god man förvalta kvarlåtenskapen efter den afidne för hans okända arfvingars räkning, hade ämbetet uti skrifvelse den 10 juni 1909 anmodat Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande föranstalta därom, att behållna kvarlåtenskapen jämte verifierad redovisning öfver förvaltningen till ämbetet insändes, därvid ämbetet dock tillika uttalat, att, för den händelse änkan Ahlgren förklarade sig vilja hos Eders Kungl. Maj:t göra framställning om efterskänkande till henne af kronans rätt till ifrågavarande kvarlåtenskap, med vidtagande af åtgärder för danaarfsmedlens infordrande borde anstå.

Under erinran vidare att af till ämbetet insända afskrifter af gode mannens räkningar öfver förvaltningen af den afidnes kvarlåtenskap för åren 1904—1908 framgått, att kvarlåtenskapen, efter afdrag af förvaltningskostnader men med tillägg af upplupna räntor, den 31 december 1908 utgjort 127 kronor 38 öre, har ämbetet beträffande den underdåniga ansökningen förmält sig icke hafva något att erinra däremot, att kronans rätt till kvarlåtenskapen efter Nils Petter Ahlgren efterskänktes till förmån för sökanden, dock med ämbetet förbehållen rätt till författningsenlig provision.»

Med afseende å hvad sålunda i ärendet förekommit, hemställde departementschefen om aflåtande af proposition i ärendet till Riksdagen.

Utskottet, som icke haft något att erinra emot förevarande framställning, får alltså hemställa,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 27 februari 1911.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.